

Otuzüç Can

– Derviş · 25 Aralık 2012

İçim yanıyordu, hayat yanıyordu, hasret yanıyorduYanıyordu kahpe şehir, güllerini de yakarak.

Adı otuzüçtü meçhule giden geminin,

Yoktu pusulası;

Zaten ezelden çizilmişti rotası.

Pir sultandım; idam sehпасına gururla yürüyen,

Hasrettim; onbinler önünde aşka gelen.

Muhlistim; en sevdalı türkölere yakılan,

Nesimiydim; barışa, barış güvercinine hasret

Çocuktum, daha büyümeden cehennemi gören.

Hasret, hasret, hasret

Nasıl dindirmeli ki seni

Hasret mi duymalıyım, utanç mı olmalıyım karanlıkta

Otuzüç candı, otuzüç güldü dalından koparılmış

Madımadıktı adı dalında soldurulmuş gülün